

บทที่ 3

การวิเคราะห์และผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้ เป็นผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับวิธีการที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่มีความสามารถในการแสดงพฤติกรรมเคลื่อนไหวด้วยตนเอง (หกล้มแล้วลุกขึ้นเอง) ได้ทุกครั้ง ได้บางครั้ง ไม่เคยลุกขึ้นเองและไม่มีสภาพการณ์ (แม้ไม่เคยเห็นลูกหกล้ม) แยกตามตัวแปร ความเพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		ความสามารถในการแสดงพฤติกรรมเคลื่อนไหวด้วยตนเอง							
		ได้ทุกครั้ง		ได้บางครั้ง		ไม่ได้		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	24	50.00	23	47.92	1	2.08	-	-
	หญิง	22	45.83	24	50.00	2	4.17	-	-
ลำดับการเกิด	โต	21	43.75	25	52.08	2	4.17	-	-
	รอง	25	52.08	22	45.83	1	2.08	-	-
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	30	62.50	16	33.33	2	4.17	-	-
	ต่ำ	31	64.58	16	33.33	1	2.08	-	-
ภาค	เหนือ	21	43.75	25	52.08	2	4.17	-	-
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	25	52.08	22	45.83	1	2.08	-	-

จากตารางที่ 2 พบว่า ในตัวแปรเพศ เด็กชายและเด็กหญิงส่วนใหญ่ดู
 ขึ้นเองได้ทุกครั้งและได้บางครั้งโดยมีค่าร้อยละใกล้เคียงกันมากตั้งแต่ 50.00 -
 45.83 มีเด็กชายเพียงร้อยละ 2.08 และเด็กหญิงเพียงร้อยละ 4.17 ที่ดูขึ้นเอง
 ไม่ได้ ในด้านลำดับการเกิด การร้อยละของลูกคนโตและลูกคนรองในการดูขึ้นเองได้ทุก
 ครั้งและบางครั้งมีค่าสูงระหว่างร้อยละ 52.08 - 43.75 ทั้งลูกคนโตและลูกคนรอง
 ที่ดูขึ้นเองไม่ได้มีน้อยมากเพียงร้อยละ 4.17 - 2.08 ในด้านฐานะทางเศรษฐกิจ
 และภาคที่เช่นเดียวกัน คือ ส่วนใหญ่แล้วเด็กจะดูขึ้นเองได้ทุกครั้ง และบางครั้งมาก
 กว่าเด็กที่ดูขึ้นเองไม่ได้ให้เห็นได้ชัดเจนจากการร้อยละที่ปรากฏในตารางและไม่
 ปรากฏว่าแม่รายงานว่ามีเคยเห็นลูกหลับเลยทั้ง 4 ตัวแปร จากการทดสอบความ
 แตกต่างระหว่างคู่ในตัวแปรแต่ละด้านในแต่ละกรณีด้วยวิธีทดสอบค่าสัดส่วนพบว่าไม่
 แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในกรณีดูขึ้นเอง
 ได้ทุกครั้งพบว่า การร้อยละของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กหญิง
 การร้อยละของลูกคนรอง มีแนวโน้มจะมากกว่าลูกคนโต การร้อยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำ
 มีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูงและการร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียง
 เหนือ มีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กภาคเหนือ

เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีดูขึ้นเองไม่ได้ พบว่า การร้อยละของเด็กหญิงมี
 แนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กชาย การร้อยละของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่า
 การร้อยละของลูกคนรอง การร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูง มีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละ
 ของเด็กเศรษฐกิจต่ำและการร้อยละของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละ
 ของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กที่มีความสามารถในการแสดงพฤติกรรมการรับประทานอาหารด้วยตนเอง ได้ทุกครั้ง ได้บางครั้ง ไม่ได้ และไม่มีสภาพการณ์ (แม้ไม่เคยให้ดูรับประทานอาหารเอง) แยกตามตัวแปรความแตกต่างตามเพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		ความสามารถในการแสดงพฤติกรรมการรับประทานอาหารด้วยตนเอง							
		ได้ทุกครั้ง		ได้บางครั้ง		ไม่ได้		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	33	68.75	12	25.00	2	4.17	1	2.08
	หญิง	32	66.67	12	25.00	1	2.08	3	6.25
ลำดับการเกิด	โต	* 28	58.33	15	31.25	3	6.25	2	4.17
	รอง	37	77.08	9	18.75	-	-	2	4.17
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	36	75.00	7	14.58	2	4.17	3	6.25
	ต่ำ	39	81.25	7	14.58	1	2.08	1	2.08
ภาค	เหนือ	** 37	77.08	6	12.50	2	4.17	3	6.25
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	28	58.33	10	37.50	5	10.42	5	10.42

* $p < .05$ ($Z = -1.98$); ** $p < .05$ ($Z = 1.98$)

จากตารางที่ 3 ในด้านเพศ เด็กชายและเด็กหญิงรับประทานเองได้ทุกครั้ง เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ ใ้บางครั้ง เด็กชายและเด็กหญิงจำนวนน้อยที่รับประทานเองไม่ได้และที่ไม่เคยถูกปล่อยให้รับประทานเอง ในด้านลำดับการเกิดลูกคนรองรับประทานเองได้ทุกครั้งมากกว่าลูกคนโตถึงร้อยละ 18.75 เมื่อทดสอบค่าสัดส่วนแล้วพบว่าแตกต่างกันจริงที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ($Z = -1.98$) รองลงมาคือรับประทานเองใ้บางครั้ง ส่วนที่รับประทานเองไม่ได้ และแม่ไม่เคยปล่อยให้รับประทานเองมีน้อยมาก ในด้านฐานะเศรษฐกิจทั้งเด็กในกลุ่มสูงและต่ำรับประทานเองได้ทุกครั้งเป็นส่วนใหญ่ มีจำนวนร้อยละถึง 81.25 - 75.00 มีจำนวนน้อยที่รับประทานเองใ้บางครั้งที่รับประทานเองไม่ได้ และแม่ไม่เคยปล่อยให้รับประทานเอง ในด้านภาคที่เช่นเดียวกันคือเด็กทั้ง 2 ภาคส่วนใหญ่รับประทานเองได้ทุกครั้งแต่การร้อยละของเด็กภาคเหนือที่รับประทานเองได้ทุกครั้งมีมากกว่าการร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือถึง 18.75 เมื่อทดสอบค่าสัดส่วนแล้วพบว่าแตกต่างกันจริงที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ($Z = 1.98$) อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในกรณีรับประทานเองได้ทุกครั้ง พบว่าการร้อยละของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กหญิงและการร้อยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูง และเมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีรับประทานเองไม่ได้พบว่า การร้อยละของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กหญิง การร้อยละของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของลูกคนรอง การร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำ และการร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กภาคเหนือ แต่เมื่อทดสอบแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่มีความสามารถในการแสดงพฤติกรรมกรรมการสวมใส่เสื้อผ้าด้วยตนเอง **ได้ทุกครั้ง** **ได้บางครั้ง** **ไม่ได้** และ**ไม่มีสภาพการ** (แต่ไม่เคยให้ลูกสวมเสื้อผ้าเอง) แยกตามตัวแปรด้านเพศ ลำดับการเกิดฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		ความสามารถในการแสดงพฤติกรรมกรรมการสวมใส่เสื้อผ้าด้วยตนเอง							
		ได้ทุกครั้ง		ได้บางครั้ง		ไม่ได้		ไม่มีสภาพการ	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	10	20.83	17	35.42	17	35.42	4	8.33
	หญิง	11	22.92	22	45.83	11	22.92	4	8.33
ลำดับการเกิด	โต	10	20.83	22	45.83	12	25.00	4	8.33
	รอง	8	16.67	20	41.67	17	35.42	3	6.25
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	14	29.17	20	41.67	10	20.83	4	8.33
	ต่ำ	13	27.08	15	31.25	18	37.50	3	6.25
ภาค	เหนือ	10	20.83	19	39.58	16	33.33	3	6.25
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	11	22.92	20	41.67	12	25.00	5	10.42

จากตารางที่ 4 ในค่านเพศเด็กชายและเด็กหญิงส่วนใหญ่สวมใส่เสื้อผ้า
 เองได้บางครั้ง และสวมเองไม่ได้คือมีค่าร้อยละตั้งแต่ 45.83 - 22.92 ส่วนที่
 สวมใส่เสื้อผ้าเองได้ทุกครั้งมีเพียงร้อยละ 20.83 - 22.92 และเด็กชาย เด็กหญิง
 ที่แม่ไม่เคยบอกให้ลูกสวมใส่เสื้อผ้าเองมีน้อยเพียงร้อยละ 8.33 ในด้านลำดับการ
 เกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค ก็ปรากฏผลในทำนองเดียวกันในค่านเพศ จากการ
 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ในตัวแปรแต่ละด้านในแต่ละกรณีด้วยวิธีการทางสถิติ
 แล้วพบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาใน
 กรณีสวมใส่เสื้อผ้าด้วยตนเองได้ทุกครั้งพบว่า ค่าร้อยละของเด็กหญิงมีแนวโน้มจะ
 มากกว่าค่าร้อยละของเด็กชาย ค่าร้อยละของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละ
 ของลูกคนรอง ค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของ
 เด็กเศรษฐกิจต่ำ และค่าร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีแนวโน้มจะมาก
 กว่าค่าร้อยละของเด็กภาคเหนือ และเมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีสวมใส่เสื้อผ้าเองไม่ได้
 พบว่า ค่าร้อยละของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กหญิง ค่าร้อยละ
 ของลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของลูกคนโต ค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจ
 ต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูง และค่าร้อยละของเด็กภาค-
 เหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แม้ว่าจะไม่
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่มีความสามารถในการแสดงพฤติกรรมถอดเสื้อผ้านวดด้วยตนเอง ได้ทุกครั้ง ได้บางครั้ง ไม่ได้ และไม่ใช้สภาพการณ์ (แม้ไม่เคยให้ลูกถอดเสื้อผ้านวดด้วยตนเอง) แยกตามตัวแปรด้านเพศ ลำดับการเกิดฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		ความสามารถในการแสดงพฤติกรรมถอดเสื้อผ้านวดด้วยตนเอง							
		ได้ทุกครั้ง		ได้บางครั้ง		ไม่ได้		ไม่ใช้สภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	14	29.17	18	37.50	16	33.33	-	-
	หญิง	15	31.25	18	37.50	14	29.17	1	2.08
ลำดับการเกิด	โต	15	31.25	21	43.75	12	25.00	-	-
	รอง	14	29.17	23	47.92	10	20.83	1	2.08
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	14	29.17	25	52.08	8	16.67	1	2.08
	ต่ำ	15	31.25	19	39.58	14	29.17	-	-
ภาค	เหนือ	17	35.42	23	47.92	8	16.67	-	-
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	11	22.92	22	45.83	14	29.17	1	2.08

จากตารางที่ 5 ในด้านเพศ เด็กชายและเด็กหญิงดอดเสื้อผ่าเองได้ บางครั้งเป็นส่วนใหญ่ คือมีค่าร้อยละ 37.50 ส่วนที่ดอดเองได้ทุกครั้งกับดอดเอง ไม่ได้มีค่าร้อยละที่ใกล้เคียงกัน รองลงมาคือทั้งแตรร้อยละ 33.33 - 29.17 แต่สภาพที่แม่ไม่เคยบอกให้ลูกดอดเสื้อผ่าเองมีน้อยมากเพียงร้อยละ 2.08 - 0 ในด้านลำดับการเกิดฐานะเศรษฐกิจ และภาค ก็ปรากฏผลในทำนองเดียวกันในตัวแปรเพศ จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างกันในตัวแปรแต่ละด้านในแต่ละกรณีด้วยวิธีการทางสถิติแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในกรณีดอดเสื้อผ่าเองได้ทุกครั้งพบว่าค่าร้อยละของเด็กหญิงมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กชาย ค่าร้อยละของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของลูกคนรอง ค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูง และค่าร้อยละของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีดอดเสื้อผ่าเองไม่ได้พบว่า ค่าร้อยละของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กหญิง ค่าร้อยละของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของลูกคนรอง ค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูง และค่าร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กภาคเหนือ

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน และร้อยละของเด็กที่มีความสามารถในการแสดงพฤติกรรมการไปใส่สวาระด้วยตนเอง ได้ทุกครั้ง ได้บางครั้ง ไม่ได้ และไม่มีสภาพการณ์ (แม้ไม่เคยให้ลูกไปใส่สวาระตามลำพัง) แยกตามตัวแปรตามเพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		ความสามารถในการแสดงพฤติกรรมการใส่สวาระด้วยตนเอง							
		ได้ทุกครั้ง		ได้บางครั้ง		ไม่ได้		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	37	77.08	8	16.67	3	6.25	-	-
	หญิง	42	87.50	4	8.33	1	2.08	1	2.08
ลำดับการเกิด	โต	38	79.17	8	16.67	2	4.17	-	-
	รอง	41	85.42	4	8.33	2	4.17	1	2.08
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	* 35	72.92	6	20.83	5	10.42	2	4.17
	ต่ำ	44	91.67	2	4.17	2	4.17	-	-
ภาค	เหนือ	43	89.58	4	8.33	1	2.08	-	-
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	36	75.00	9	18.75	2	4.17	1	2.08

* $p < .05$ ($Z = -2.44$)

จากตารางที่ 6 ในด้านเพศเด็กชายและเด็กหญิงส่วนมากมีส้ววะก้วย
 ตนเองได้ทุกครั้ง โดยคาร์ รอยละของ เด็กหญิงมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์ รอยละของ เด็ก
 ชาย แต่เมื่อทดสอบแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีเด็กชายและ
 หญิงจำนวนน้อย ที่มีส้ววะเองได้บางครั้งที่มีส้ววะเองไม่ได้ และที่แม่ไม่เกณฑ์ให้
 ลูกช่วยตนเอง ในด้านลำดับการ เกิดและภาคที่ปรากฏผลตนเองเกี่ยวกับตัวแปร เพศ
 คือเด็กลูกคนรองมีแนวโน้มจะมีส้ววะเองได้ทุกครั้งมากกว่าลูกคนโต และเด็กภาค
 เหนือมีแนวโน้มจะมีส้ววะเองได้ทุกครั้งมากกว่าเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่
 เมื่อทดสอบแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในด้านฐานะเศรษฐกิจ
 พบว่า เด็กกลุ่มต่ำมีส้ววะเองได้ทุกครั้งมากกว่าเด็กกลุ่มสูงถึงร้อยละ 18.75
 เมื่อทดสอบค่าสัดส่วนแล้วพบว่าแตกต่างกันจริงที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ($Z =$
 -2.44) และเมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีที่มีส้ววะเองไม่ได้พบว่า คาร์ รอยละของ เด็ก
 ชายมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์ รอยละของ เด็กหญิง คาร์ รอยละของ เด็กเศรษฐกิจสูงมี
 แนวโน้มจะมากกว่าคาร์ รอยละของ เด็กเศรษฐกิจต่ำ และคาร์ รอยละของ เด็กภาคตะวันออกเฉียง
 เหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์ รอยละของ เด็กภาคเหนือ แต่เมื่อทดสอบแล้ว
 พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและการอยละของเด็กที่มีความสามารถในการแสดงพฤติกรรมการอุจจาระด้วยตนเอง ได้ทุกครั้ง ได้บางครั้ง ไม่ได้ และไม่มีสภาพการณ์ (แม้ไม่เคยให้ลูกไปอุจจาระเอง) แยกตามตัวแปรด้านเพศ ลำดับการเกิดฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		ความสามารถในการแสดงพฤติกรรมการอุจจาระด้วยตนเอง							
		ได้ทุกครั้ง		ได้บางครั้ง		ไม่ได้		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	34	70.83	8	16.67	6	12.50	-	-
	หญิง	39	81.25	4	8.33	2	4.17	3	6.25
ลำดับการเกิด	โต	33	68.75	9	18.75	5	10.42	1	2.08
	รอง	33	68.75	9	18.75	3	6.25	3	6.25
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	* 32	66.67	8	16.67	5	10.42	3	6.25
	ต่ำ	41	85.42	4	8.33	3	6.25	-	-
ภาค	เหนือ	39	81.25	5	10.42	2	4.17	2	4.17
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	34	70.83	10	20.83	3	6.25	1	2.08

* $p < .05$ ($Z = -2.05$)

จากตารางที่ 7 ในบ้านเพศ พบว่าทั้งเด็กชายและหญิงส่วนใหญ่อุจจาระ
 เองได้ทุกครั้ง มีจำนวนน้อยที่อุจจาระเองได้บางครั้ง ที่อุจจาระเองไม่ได้ และที่แม่
 ไม่เคยปล่อยให้ลูกอุจจาระเอง ในคานดำกับการเกิดและภาคปรากฏผลท่านองเดียวกับ
 กับคานเพศ แต่ในคานฐานะเศรษฐกิจพบว่าเด็กกลุ่มต่ำอุจจาระด้วยตนเองได้ทุกครั้ง
 มากกว่าเด็กกลุ่มสูงถึงร้อยละ 18.75 เมื่อทดสอบค่าสถิติแล้วพบว่าแตกต่างกัน
 จริงที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ($Z = -2.05$) นอกจากนี้ถ้าพิจารณาเฉพาะกรณี
 อุจจาระด้วยตนเองได้ทุกครั้งพบว่าการร้อยละของเด็กหญิงมีแนวโน้มจะมากกว่าค่า
 ร้อยละของเด็กชาย และการร้อยละของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละ
 ของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีอุจจาระเองไม่ได้
 พบว่า การร้อยละของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กหญิง การร้อยละ
 ของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของลูกคนรอง การร้อยละของเด็กเศรษฐกิจ
 สูงมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำ การร้อยละของเด็กภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กภาคเหนือ แต่เมื่อทดสอบ
 แล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่มีความสามารถ
ในการแสดงพฤติกรรมกรรมการนอน ด้วยตนเอง ได้ทุกครั้ง ได้บางครั้ง ไม่ได้ ไม่มีสภาพการณ
(แม่ไม่เคยให้ลูกไปนอนเอง) แยกตามตัวแปรตาม เพศ ลำดับการเกิด สถานะเศรษฐกิจ
และภาค

ตัวแปร		ความสามารถในการแสดงพฤติกรรมกรรมการนอนด้วยตนเอง							
		ได้ทุกครั้ง		ได้บางครั้ง		ไม่ได้		ไม่มีสภาพการณ	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	12	25.00	16	33.33	20	41.67	-	-
	หญิง	17	35.42	11	22.92	20	41.67	-	-
ลำดับการเกิด	โต	13	27.08	14	29.17	21	43.75	-	-
	รอง	16	33.33	13	27.08	19	39.58	-	-
สถานะเศรษฐกิจ	สูง	13	27.08	14	29.17	21	43.75	-	-
	ต่ำ	16	33.33	13	27.08	19	39.58	-	-
ภาค	เหนือ	13	37.05	15	31.25	* 15	31.25	-	-
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	11	22.92	12	25.00	25	52.08	-	-

*p < .05 (Z = -2.10)

จากตารางที่ 8 ในด้านเพศเด็กชายและหญิงส่วนใหญ่ไปนอนเองไม่ได้ มีค่าร้อยละเท่ากันคือ 41.67 และร้อยละของเด็กชายและหญิงที่ไปนอนเองได้บ้าง ครั้งและนอนเองไม่ได้ มีค่าใกล้เคียงกัน เช่นเดียวกับในตัวแปรด้านลำดับการเกิด และฐานะเศรษฐกิจ แต่ในตัวแปรด้านภาคพบว่าเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปนอนเองไม่ได้มากกว่าเด็กภาคเหนือถึงร้อยละ 20.83 เมื่อทดสอบค่าสัดส่วนแล้วพบว่าแตกต่างกันจริงที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ($Z = -2.10$) เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีไปนอนเองได้ทุกครั้งพบว่า การร้อยละของเด็กหญิงมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กชาย การร้อยละของลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของลูกคนโต การร้อยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูงและการร้อยละของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีไปนอนเองไม่ได้ พบว่า การร้อยละของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของลูกคนรอง การร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำ แต่เมื่อทดสอบแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังพบว่าไม่มีแม่คนใดรายงานว่า ไม่เคยบอกให้ลูกไปนอนเอง ในตัวแปรทั้ง 4 ด้าน

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและคาร์บอนของเด็กที่มีความสามารถในการแสดงพฤติกรรมกลางมือด้วยตนเอง ใดทุกครั้ง ใดบางครั้ง ไม่ได้และไม่มีความสามารถ (แม้ไม่เคยใช้ลูกกลางมือเอง) แยกตามตัวแปรด้านเพศ ลำดับการเกิดฐานะ เศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		ความสามารถในการแสดงพฤติกรรมกลางมือด้วยตนเอง							
		ใดทุกครั้ง		ใดบางครั้ง		ไม่ได้		ไม่มีสภาพการณ	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	31	64.58	7	14.58	9	18.75	1	2.08
	หญิง	34	70.83	5	10.42	7	14.58	2	4.17
ลำดับการเกิด	โต	35	72.92	5	10.42	5	10.42	3	6.25
	รอง	30	62.50	11	22.92	6	12.50	1	2.08
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	32	66.67	10	20.83	4	8.33	2	4.17
	ต่ำ	33	68.75	7	14.58	7	14.58	1	2.08
ภาค	เหนือ	31	64.58	7	14.58	7	14.58	3	6.25
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	34	70.83	10	20.83	4	8.33	-	-

จากตารางที่ 9 ในด้านเพศเด็กชายและเด็กหญิงสามารถล้างมือเองได้
 ทุกครั้งเป็นส่วนใหญ่อัตราร้อยละ 70.83 - 64.58 มีส่วนน้อยที่ล้างมือเองได้บาง
 ครั้ง และล้างมือเองไม่ได้ และสภาพที่แม่ไม่เคยบอกให้ลูกล้างมือเองเลยมีน้อยมาก
 เพียงร้อยละ 4.17 ในด้านลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค ปรากฏผล
 ในทำนองเดียวกันกับตัวแปรเพศ จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ในตัวแปรแต่
 ละด้านแต่ละกรณีพบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเฉพาะ
 กรณีล้างมือเองได้ทุกครั้งพบว่า การร้อยละของเด็กหญิงมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละ
 ของเด็กชาย การร้อยละของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของลูกคนรอง
 การร้อยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูง
 และการร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของ
 เด็กภาคเหนือ เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีล้างมือเองไม่ได้พบว่า การร้อยละของเด็กชาย
 มีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กหญิง การร้อยละของลูกคนรองมีแนวโน้มจะ
 มากกว่าการร้อยละของลูกคนโต การร้อยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่า
 การร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูง การร้อยละของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่า
 การร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แม้ว่าจะไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่มีความสามารถในการแสดงพฤติกรรมการเล่นตามลำพังด้วยตนเอง ได้ทุกครั้ง โดยบางครั้ง ไม่ได้ และไม่มีสภาพการณ์ (แม้ไม่เคยปล่อยให้ลูกเล่นตามลำพัง) แยกตามตัวแปรตาม เพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		ความสามารถในการแสดงพฤติกรรมการเล่นตามลำพังด้วยตนเอง							
		ได้ทุกครั้ง		โดยบางครั้ง		ไม่ได้		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	27	56.25	20	41.67	1	2.08	-	-
	หญิง	29	60.42	17	35.42	2	4.17	-	-
ลำดับการเกิด	โต	31	64.58	17	35.42	-	-	-	-
	รอง	25	52.08	20	41.67	3	6.25	-	-
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	26	54.17	20	41.67	2	4.17	-	-
	ต่ำ	30	62.50	17	35.42	1	2.08	-	-
ภาค	เหนือ*	30	62.50	16	33.33	2	4.17	-	-
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	19	39.58	23	47.92	6	12.50	-	-

* $p < .05$ ($Z = 2.35$)

จากตารางที่ 10 ในคานเปศเด็กชายและเด็กหญิงส่วนใหญ่เล่นความ
 ลำพังด้วยตนเองได้ทุกครั้งและได้เป็นบางครั้ง มีส่วนน้อยที่เล่นเองไม่ได้ และไม่
 ปรากฏว่าแม่ไม่เคยปล่อยให้ลูกเล่นตามลำพัง ในทำนองเดียวกับผลที่ปรากฏในตัวแปร
 ความลำคัมมีการเกิดและฐานะเศรษฐกิจ แต่ในตัวแปรภาคพบว่า เด็กภาคเหนือเล่น
 ความลำพังเองได้ทุกครั้งมากกว่าเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือถึงร้อยละ 22.92
 เมื่อทดสอบค่าสัดส่วนแล้วพบว่าแตกต่างกันจริงที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ($Z =$
 2.35) เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีเล่นเองได้ทุกครั้งพบว่า การอยุละของเด็หญิง
 มีแนวโน้มจะมากกว่าการอยุละของเด็กชาย การอยุละของลูกคนโตมีแนวโน้มจะ
 มากกว่าการอยุละของลูกคนรอง การอยุละของเด็กเศรษฐกิจต่ำ มีแนวโน้มจะมาก
 กว่าเด็กเศรษฐกิจสูง เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีเล่นเองไม่ได้พบว่า การอยุละของ
 เด็กหญิงมีแนวโน้มจะมากกว่าการอยุละของเด็กชาย การอยุละของลูกคนรองมีแนว
 โน้มจะมากกว่าการอยุละของลูกคนโต การอยุละของเด็กเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มจะ
 มากกว่าการอยุละของเด็กเศรษฐกิจต่ำ และการอยุละของเด็กภาคตะวันออกเฉียง
 เหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการอยุละของเด็กภาคเหนือ แต่เมื่อทดสอบแล้วพบว่าไม่
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการเข้ามาเกี่ยวข้องของแม่ในการเคลื่อนไหวดังนี้ : ยอมทุกครั้ง ยอมบางครั้ง ไม่ยอม และไม่มีความเห็น (แม่ไม่เคยเข้าไปช่วยเหลือเลย) แยกตามตัวแปรด้านเพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่จะเข้ามาช่วยในการเคลื่อนไหว							
		ยอมทุกครั้ง		ยอมบางครั้ง		ไม่ยอม		ไม่มีความเห็น	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	22	45.83	16	33.33	9	18.75	1	2.08
	หญิง	20	41.67	20	41.67	6	12.50	2	4.17
ลำดับการเกิด	โต	26	54.17	14	29.17	5	10.42	3	6.25
	รอง	18	37.50	18	37.50	10	20.83	2	4.17
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	22	45.83	15	31.25	9	18.75	2	4.17
	ต่ำ	22	45.83	17	35.42	6	12.50	3	6.25
ภาค	เหนือ	18	37.50	19	39.58	8	16.67	3	6.25
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	26	54.17	13	27.08	7	14.58	2	4.17

จากตารางที่ 11 ในคำานเพศเด็กชายและเด็กหญิงส่วนใหญ่ยอมให้แม่
 ช่วยในการเคลื่อนไหวทุกครั้ง รองลงมาคือยอมให้ช่วยบางครั้ง ไม่ยอมให้ช่วย
 และสภาพที่แม่ไม่เคยเข้าไปช่วยลูกเลยมีน้อยมาก ผลที่ปรากฏในทำนองเดียวกันนี้
 พบได้ในตัวแปรค่าลำดับการเกิด สถานะเศรษฐกิจ และภาค จากการทดสอบ
 ความแตกต่างระหว่างคู่ในแต่ละตัวแปร แต่ละกรณีพบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความ
 มีนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณียอมให้ช่วยทุกครั้งพบว่า การอยุ่ละของ
 เด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าการอยุ่ละของเด็กหญิง การอยุ่ละของลูกคนที่เต็มแนวโน้ม
 จะมากกว่าการอยุ่ละของลูกคนรอง และการอยุ่ละของเด็กภาคตะวันออกเฉียง
 เหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการอยุ่ละของเด็กภาคเหนือ เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณี
 ไม่ยอมให้แม่ช่วยพบว่า การอยุ่ละของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าการอยุ่ละของ
 เด็กหญิง การอยุ่ละของลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าการอยุ่ละของลูกคนโต
 การอยุ่ละของเด็กเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มจะมากกว่าการอยุ่ละของเด็กเศรษฐกิจต่ำ
 และการอยุ่ละของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการอยุ่ละของเด็กภาคตะวันออก
 เฉียงเหนือ แนวโน้มจะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมก่อการเข้ามาเกี่ยวข้องกับของแม่ ในการรับประทานอาหารดังนี้ : ยอมทุกครั้ง ยอมบางครั้ง ไม่ยอม และไม่สนใจภาพการณ (แม่ไม่เคยช่วยลูกเลย) แยกตามตัวแปร ความเพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่จะเขาร่วมช่วยในการรับประทานอาหาร							
		ยอมทุกครั้ง		ยอมบางครั้ง		ไม่ยอม		ไม่สนใจภาพการณ	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	* 13	27.08	15	31.25	** 17	35.42	3	6.25
	หญิง	32	66.67	12	25.00	1	2.08	3	6.25
ลำดับการเกิด	โต	*** 19	39.58	11	22.92	16	33.33	2	4.17
	รอง	7	14.58	15	31.25	22	45.83	4	8.33
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	16	33.33	15	31.25	14	29.17	3	6.25
	ต่ำ	14	29.17	18	37.50	12	25.00	4	8.33
ภาค	เหนือ	14	29.17	16	33.33	15	31.25	3	6.25
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	12	25.00	14	29.17	19	39.58	3	6.25

* $p < .01$ ($Z = -3.92$)

** $p < .01$ ($\chi^2 = 12.5$)

 $p < .05$ ($Z = 2.25$)

จากตารางที่ 12 ในด้านเพศเด็กหญิงยอมให้แม่ช่วยในการรับประทานอาหารทุกครั้งมากกว่าเด็กชายถึงร้อยละ 39.59 เมื่อทดสอบค่าสัดส่วนแล้วพบว่าแตกต่างกันจริงที่ระดับความนัยสำคัญ .01 ($Z = -3.92$) และเด็กชายไม่ยอมให้แม่ช่วยมากกว่าเด็กหญิงถึงร้อยละ 33.34 เมื่อทดสอบค่าไคสแควร์แล้วพบว่าแตกต่างกันจริงที่ระดับความนัยสำคัญ .01 ในด้านลำดับการเกิดพบว่าลูกคนโตของแม่ช่วยทุกครั้งมากกว่าลูกคนรองถึงร้อยละ 25.00 เมื่อทดสอบค่าสัดส่วนแล้วพบว่าแตกต่างกันจริงที่ระดับความนัยสำคัญ .05 ในด้านฐานะเศรษฐกิจและภาคพบว่าเด็กส่วนใหญ่ยอมให้แม่ช่วยทุกครั้ง ยอมให้ช่วยบางครั้ง และไม่ยอมให้ช่วยมีค่าร้อยละใกล้เคียงกัน ในแต่ละกรณี มีเด็กจำนวนน้อยที่แม่ไม่เคยเข้ามาช่วยเลย ทั้ง 4 ตัวแปร เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณียอมทุกครั้งพบว่า ค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำ ค่าร้อยละของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีไม่ยอมให้แม่ช่วย พบว่าค่าร้อยละของลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของลูกคนโต ค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูง มีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำ ค่าร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กภาคเหนือ แต่เมื่อทดสอบแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและการอยะของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อ
การเข้าหาเกี่ยวข้องกับพ่อแม่ในการสวมใส่เสื้อผ้าดังนี้ ขอบทุกครั้ง บางครั้ง ไม่
ยอม และไม่ีสภาพการง (แม่ไม่เคยช่วยลูกเลย) แยกตามตัวแปรตามเพศ ลำดับ
การเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่จะเข้าไปช่วยสวมใส่เสื้อผ้า							
		ขอบทุกครั้ง		ขอบบางครั้ง		ไม่ยอม		ไม่ีสภาพการง	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	28	58.33	10	20.83	9	18.75	1	2.08
	หญิง	26	54.17	7	14.58	11	22.92	4	8.33
ลำดับการเกิด	โต	30	62.50	13	27.08	5	10.42	-	-
	รอง	31	64.58	12	25.00	3	6.25	2	4.17
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	27	56.25	13	27.08	6	12.50	2	4.17
	ต่ำ	34	70.83	12	25.00	2	4.17	-	-
ภาค	เหนือ	29	60.42	16	33.33	2	4.17	1	2.08
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	32	66.67	9	18.75	6	12.50	1	2.08

จากตารางที่ 13 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยอมให้แม่ช่วยสวมใส่มาให้ทุกครั้งคือคาร์บอนตั้งแต่ 64.58 - 54.17 รองลงมาคือยอมให้ช่วยล้างจานมีคาร์บอนตั้งแต่ 33.33 - 14.58 รองลงมาคือ ยอมให้แม่ช่วย มีคาร์บอนตั้งแต่ 22.92 - 4.17 ที่กลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยที่แม่ไม่เคยเข้ามาช่วยเลย คือมีคาร์บอนตั้งแต่ 8.33 - 0 จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ในแต่ละตัวแปรแต่ละกรณีแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณี ยอมทุกครั้งพบว่า คาร์บอนของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของเด็กหญิง คาร์บอนของเด็กคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของเด็กคนโต คาร์บอนของเด็กเสริมธุรกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของเด็กเสริมธุรกิจสูง คาร์บอนของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของเด็กภาคเหนือ เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีไม่ยอมให้แม่ช่วย พบว่าคาร์บอนของเด็กหญิงมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของเด็กชาย คาร์บอนของเด็กคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของเด็กคนรอง คาร์บอนของเด็กเสริมธุรกิจสูง มีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของเด็กเสริมธุรกิจต่ำ คาร์บอนของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะสูงกว่าคาร์บอนของเด็กภาคเหนือ แม้ว่าจะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและการยลของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการ
 เขามาเกี่ยวข้องกับของแม่ในการถอดเสื้อผ้านี้ : ยอมทุกครั้ง ยอมบางครั้ง ไม่ยอม
 และไม่มีสภาพการณ์ (แม่ไม่เคยช่วยลูกเลย) แยกตามตัวแปรตามเพศ ลำดับการเกิด
 ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่จะเข้าไปช่วยในการถอดเสื้อผ้า							
		ยอมทุกครั้ง		ยอมบางครั้ง		ไม่ยอม		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	28	58.33	14	29.17	6	12.50	-	-
	หญิง	25	52.08	16	33.33	5	10.42	2	4.17
ลำดับการเกิด	โต	32	66.67	13	27.08	3	6.25	-	-
	รอง	27	56.25	15	31.25	4	8.33	2	4.17
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	27	56.25	19	39.58	2	4.17	-	-
	ต่ำ	32	66.67	13	27.08	1	2.08	2	4.17
ภาค	เหนือ	29	60.42	17	35.42	2	4.17	-	-
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	30	62.50	11	22.92	5	10.42	2	4.17

จากตารางที่ 14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยอมให้แม่ช่วยลดเสื้อผ้าให้
 ทุกครั้ง โดยมีการลดสูงสุดตั้งแต่ 66.67 - 52.08 รองลงมาคือยอมให้ช่วยบาง
 ครั้ง มีการลดตั้งแต่ 39.58 - 22.92 รองลงมาคือไม่ยอมให้ช่วยมีการลดตั้งแต่
 12.50 - 2.08 และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยช่วยลดมีน้อยมากเพียงร้อยละ
 4.17 - 0 จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ในตัวแปรแต่ละด้านในแต่ละกรณี
 พบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณียอมให้ช่วย
 ทุกครั้งพบว่า การลดของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าการลดของเด็กหญิง การ
 ลดของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าการลดของลูกคนรอง การลดของเด็ก
 เศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าการลดของเด็กเศรษฐกิจสูง การลดของเด็ก
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการลดของเด็กภาคเหนือ และเมื่อ
 พิจารณาเฉพาะกรณีไม่ยอมให้ช่วยพบว่า การลดของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่า
 การลดของเด็กหญิง การลดของลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าการลดของ
 ลูกคนโต การลดของเด็กเศรษฐกิจสูง มีแนวโน้มจะมากกว่าการลดของเด็ก
 เศรษฐกิจต่ำ การลดของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการ
 ลดของเด็กภาคเหนือ แม้ว่าจะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมคือการเข้ามาเกี่ยวข้องกับของแม่ในการมีสถานะดังนี้ : ยอมทุกครั้ง ยอมบางครั้ง ไม่ยอม และไม่สภาพการณ์ (แม่ไม่เคยขวยลูกเลย) แยกตามตัวแปรตาม เพศ ลำดับการเกิดฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่จะเข้ามาช่วยในการด้ายผ้าสวาระ							
		ยอมทุกครั้ง		ยอมบางครั้ง		ไม่ยอม		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	20	41.67	12	25.00	11	22.92	5	10.42
	หญิง	17	35.42	16	33.33	6	12.50	9	18.75
ลำดับการเกิด	โต	21	43.75	13	27.08	8	16.67	6	12.50
	รอง	16	33.33	15	31.25	10	20.83	7	14.58
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	21	43.75	14	29.17	6	12.50	7	14.58
	ต่ำ	16	33.33	14	29.17	7	14.58	11	22.92
ภาค	เหนือ	17	35.42	14	29.17	13	27.08	4	8.33
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	20	41.67	14	29.17	5	10.42	9	18.75

จากตารางที่ 15 พบว่าเด็กส่วนใหญ่ยอมให้แม่ช่วยทุกครั้งคือมีการอดย
 ระหว่าง 43.75 - 33.33 รองลงมาคือยอมให้ช่วยบางครั้ง มีการอดยระหว่าง
 33.33 - 25.00 รองลงมาคือไม่ยอมให้ช่วย มีการอดยระหว่าง 27.08 - 10.42
 และการอดยของเด็กที่แม่ไม่เคยช่วยเลยมีตั้งแต่อดย 22.92 - 10.42 จากการ
 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ในแต่ละตัวแปรแต่ละกรณีพบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความ
 มีนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณียอมทุกครั้งพบว่า การอดยของเด็กชายมี
 แนวโน้มจะมากกว่าการอดยของเด็กหญิง การอดยของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่า
 การอดยของลูกคนรอง การอดยของเด็กเศรษฐิกิจสูง มีแนวโน้มจะมากกว่าค่า
 อดยของเด็กเศรษฐิกิจต่ำ การอดยของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้ม
 จะมากกว่าการอดยของเด็กภาคเหนือ และเมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีไม่ยอมให้แม่ช่วย
 พบว่า การอดยของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าการอดยของเด็กหญิง การอดย
 ของลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าการอดยของลูกคนโต การอดยของเด็กเศรษฐ
 กิจสูงมีแนวโน้มจะมากกว่าการอดยของเด็กเศรษฐิกิจต่ำ และการอดยของเด็กภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือ มีแนวโน้มจะมากกว่าการอดยของเด็กภาคเหนือแม้ว่าจะไม่แตก
 ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการเข้ามาเกี่ยวข้องกับของแม่ในการตายอุจจาระดังนี้ : ยอมทุกครั้ง ยอมบางครั้ง ไม่ยอม และไม่ีสภาพการณ์ (แม่ไปเคียวหวาดลูกเลย) แยกตามตัวแปรด้าน เพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่จะเข้าไปช่วยในการตายอุจจาระ							
		ยอมทุกครั้ง		ยอมบางครั้ง		ไม่ยอม		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	20	41.67	14	29.17	9	18.75	5	10.42
	หญิง	25	52.08	12	25.00	4	8.33	7	14.58
ลำดับการเกิด	โต	24	50.00	14	29.17	6	12.50	4	8.33
	รอง	21	43.75	12	25.00	7	14.58	8	16.67
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	24	50.00	14	29.17	4	8.33	6	12.50
	ต่ำ	21	43.75	12	25.00	5	10.42	10	20.83
ภาค	เหนือ	26	54.17	12	25.00	6	12.50	4	8.33
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	19	39.58	14	29.17	7	14.58	8	16.67

จากตารางที่ 16 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยอมให้แม่ช่วยทุกครั้งในการ
 ภายอุจจาระตั้งแต่ร้อยละ 54.17 - 39.58 รองลงมาคือยอมบางครั้งร้อยละ 29.17
 - 25.00 รองลงมาคือไม่ยอมให้ช่วยตั้งแต่ร้อยละ 18.75 - 8.33 และแม่ไม่เคย
 ช่วยเลย มีร้อยละ 20.83 - 8.33 จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ในตัว
 แมร์แต่ละด้านในแต่ละกรณีพบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณา
 เฉพาะกรณียอมทุกครั้งพบว่า การร้อยละของเด็กหญิงมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของ
 เด็กชาย การร้อยละของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของลูกคนรอง การร้อย
 ละของเด็กเสริมธุรกิจสูงมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กเสริมธุรกิจต่ำ การร้อยละ
 ของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ
 เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีไม่ยอมให้ช่วยพบว่า การร้อยละของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่า
 การร้อยละของเด็กหญิง การร้อยละของลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของลูก
 คนโต การร้อยละของเด็กเสริมธุรกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของเด็กเสริมธุรกิจ
 สูง และการร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละของ
 เด็กภาคเหนือ แม้ว่าจะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการเข้ามาเกี่ยวข้องกับของแม่ในการนอน (แม่จะอยู่เป็นเพื่อน) ดังนี้ : ยอมทุกครั้ง ยอมบางครั้ง ไม่ยอม และไม่มีสภาพการณ์ (แม่ไม่เคยอยู่เป็นเพื่อนลูกเลย) แยกตามตัวแปรตามเพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกในการนอนเมื่อแม่จะอยู่เป็นเพื่อน							
		ยอมทุกครั้ง		ยอมบางครั้ง		ไม่ยอม		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	37	77.08	8	16.67	2	4.17	1	2.08
	หญิง	43	89.58	4	8.33	1	2.08	-	-
ลำดับการเกิด	โต	41	85.42	6	12.50	-	-	1	2.08
	รอง	39	81.25	6	12.50	3	6.25	-	-
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	40	83.33	8	16.67	-	-	-	-
	ต่ำ	40	83.33	5	10.42	2	4.17	1	2.08
ภาค	เหนือ	38	79.17	7	14.58	3	6.25	-	-
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	42	87.50	5	10.42	-	-	1	2.08

จากตารางที่ 17 พบว่ากลุ่มตัวอย่างแสดงพฤติกรรมต่อการอยู่เป็นเพื่อน
 ของแม่ในการนอนตามลำดับดังนี้ ยอมทุกครั้งมีการอยละมากที่สุดคือตั้งแคร์อยละ
 89.58 - 77.08 รองลงมาคือยอมบางครั้งมีการอยละตั้งแต่ 16.67 - 8.33
 ส่วนเด็กที่ไม่ยอมมีจำนวนน้อยเพียงร้อยละ 6.25 - 0 และแม่ไม่เคยอยู่เป็นเพื่อน
 เลยมีน้อยมากที่สุดเพียงร้อยละ 2.08 - 0 จากการทดสอบความแตกต่างระหว่าง
 คู่ในตัวแปรแต่ละด้านในแต่ละกรณีพบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05
 เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีไม่ยอมให้แม่อยู่เป็นเพื่อนพบว่า การอยละของเด็กชายมีแนว
 ไน้มจะมากกว่าการอยละของเด็กหญิง การอยละของลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่า
 การอยละของลูกคนโต การอยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าการอยละ
 ของเด็กเศรษฐกิจสูง และการอยละของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการอยละ
 ของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แนวว่าจะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากตารางที่ 18 แสดงจำนวนและการยดะของเด็กที่แสดงพฤติกรรม
 คอการเขามาเกี่ยวของของแม่ในการล้างมือดังนี้ : ยอมทุกครั้ง ยอมบางครั้ง
 ไม่ยอม และไม่มีสภาพการณ์ (แม่ไม่เคยช่วยลูกเลย) แยกตามตัวแปรตามเพศ
 ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่จะช่วยในการล้างมือ							
		ยอมทุกครั้ง		ยอมบางครั้ง		ไม่ยอม		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	23	47.92	14	29.17	9	18.75	2	4.17
	หญิง	23	47.92	14	29.17	7	14.58	4	8.33
ลำดับการเกิด	โต	25	52.08	13	27.08	8	16.67	2	4.17
	รอง	21	43.75	15	31.25	8	16.67	4	8.33
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	21	43.75	17	35.42	8	16.67	2	4.17
	ต่ำ	25	52.08	11	22.92	8	16.67	4	8.33
ภาค	เหนือ	23	47.92	10	20.83	12	25.00	3	6.25
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	23	47.92	18	37.50	4	8.33	3	6.25

จากตารางที่ 18 พบว่ากลุ่มตัวอย่างแสดงพฤติกรรมการเข้ามาเก็บ
 ของของแม่ในการล้างมือตามลำดับมากน้อยดังนี้ ยอมทุกครั้งมีค่าร้อยละสูงที่สุดถึงแก่
 52.08 - 43.75 รองลงมาคือยอมบางครั้งมีค่าร้อยละตั้งแต่ 37.50 - 20.83
 รองลงมาคือไม่ยอมมีค่าร้อยละตั้งแต่ 25.00 - 8.33 และแม่ไม่เคยช่วยลูกเลย
 มีน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 6.25 - 4.17 จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ใน
 แต่ละตัวแปรแต่ละกรณีพบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณา
 เฉพาะกรณียอมให้ช่วยทุกครั้งพบว่า ค่าร้อยละของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าค่า
 ร้อยละของลูกคนรอง ค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละ
 ของเด็กเศรษฐกิจสูง และเมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีไม่ยอมให้ช่วยพบว่า ค่าร้อยละ
 ของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กหญิง ค่าร้อยละของเด็กภาคเหนือ
 มีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แม้ว่าจะไม่แตกต่าง
 กันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมลด
การเข้ามาเกี่ยวข้องกับของแม่ในการเล่นดังนี้ : ยอมทุกครั้ง ยอมบางครั้ง ไม่ยอม และ
ไม่มีสภาพการ (แม่ไม่เคยตัดจิงหว่าสูกเลย) แยกตามตัวแปรตามเพศ ลำดับการเกิด
ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่ตัดจิงหว่าสูกในการเล่น							
		ยอมทุกครั้ง		ยอมบางครั้ง		ไม่ยอม		ไม่มีสภาพการ	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	* 5	10.42	19	39.58	22	45.83	2	4.17
	หญิง	18	37.50	15	31.25	14	29.17	1	2.08
ลำดับการเกิด	โต	9	18.75	19	39.58	19	39.58	1	2.08
	รอง	14	29.17	15	31.25	17	35.42	2	4.17
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	17	35.42	14	29.17	15	30.42	2	4.17
	ต่ำ	16	33.33	19	39.58	11	22.92	2	4.17
ภาค	เหนือ	12	25.00	19	39.58	** 15	31.25	2	4.17
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	11	22.92	15	31.25	1	2.08	1	2.08

* $p < .01$ ($Z = -2.94$)

** $p < .01$ ($\chi^2 = 10.56$)

จากตารางที่ 19 พบว่าคาร์บอนของกุ่มตัวอย่างที่ยอมให้แม่หัดจังหวัด
 ในการเดินทุกครั้ง ยอมบางครั้ง และไม่ยอมมีค่าใกล้เคียงกันตั้งแต่ร้อยละ 45.83 -
 2.08 มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยที่คาร์บอนของการที่ไม่ไม่เคยเข้ามาหัดจังหวัดลูก
 เดียวเพียงร้อยละ 4.17 - 2.08 จากการทดสอบค่าสัดส่วนพบว่าสัดส่วนของเด็ก
 หญิงที่ยอมให้หัดจังหวัดทุกครั้งมีมากกว่าสัดส่วนของเด็กชายอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
 (ค่า $Z = -2.94$) และจากการทดสอบค่าไคสแควร์ปรากฏว่าจำนวนของเด็กภาค
 เหนือที่ไม่ยอมให้หัดจังหวัดมากกว่าเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ระดับความมีนัยสำคัญ
 .01 ($\chi^2 = 10.56$) เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณียอมทุกครั้งพบว่า คาร์บอนของลูก
 คนรอมมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของลูกคนโต คาร์บอนของเด็กเสริมธุรกิจสูงมี
 แนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของเด็กเสริมธุรกิจต่ำ คาร์บอนของเด็กภาคเหนือมี
 แนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเมื่อพิจารณาเฉพาะ
 กรณีไม่ยอมให้หัดจังหวัดพบว่า คาร์บอนของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอน
 ของเด็กหญิง คาร์บอนของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของลูกคนรอง
 คาร์บอนของเด็กเสริมธุรกิจสูงมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของเด็กเสริมธุรกิจต่ำ
 แนวโน้มจะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมก่อการกระตุกของแม่ให้แสดงพฤติกรรมเคลื่อนไหวด้วยตนเอง (แม่บอกให้ลูกลุกขึ้นเอง) ดังนี้ : ทำเองทุกครั้ง ทำเองบางครั้ง ไม่ยอมทำเอง และไม่มีสภาพการย (แม่ไม่เคยบอกให้ลูกลุกขึ้นเองเลย) แยกตามตัวแปรตามเพศ ลำดับการเกิดฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่กระตุ้นให้ลุกขึ้นด้วยตนเอง							
		ทำเองทุกครั้ง		ทำเองบางครั้ง		ไม่ยอมทำเอง		ไม่มีสภาพการย	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	25	52.08	20	41.67	2	4.17	1	2.08
	หญิง	29	60.42	16	33.33	2	4.17	1	2.08
ลำดับการเกิด	โต	21	43.75	23	47.92	2	4.17	2	4.17
	รอง	28	58.33	18	37.50	2	4.17	-	4.17
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	26	54.17	18	37.50	3	6.25	1	2.08
	ต่ำ	29	60.42	17	35.42	1	2.08	1	2.08
ภาค	เหนือ	27	56.25	19	39.58	1	2.08	1	2.08
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	22	45.83	22	45.83	3	6.25	1	2.08

จากตารางที่ 20 พบว่าคาร์บอนของกล้วยตัวอย่างที่ปลูกขึ้นเองทุกครั้ง เมื่อแก่ระยะต้นมีค่าสูงสุดตั้งแต่ร้อยละ 60.42 - 43.75 รองลงมาคือปลูกขึ้นเอง บางครั้งมีคาร์บอนตั้งแต่ 45.83 - 33.33 มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยที่ไม่ยอม ปลูกขึ้นเองและไม่เคยบอกให้ปลูกขึ้นเอง คือมีคาร์บอนเพียง 6.25 - 0 จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ในตัวแปรแต่ละด้านแต่ละกรณีพบว่าไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีทำเองทุกครั้งที่พบว่า คาร์บอน ของเด็กหญิงมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของเด็กชาย คาร์บอนของลูกคนรองมี แนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของลูกคนโต คาร์บอนของเด็กเสริมธุรกิจต่ำมีแนว โน้มจะมากกว่าคาร์บอนของเด็กเสริมธุรกิจสูง คาร์บอนของเด็กภาคเหนือมีแนว โน้มจะมากกว่าคาร์บอนของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณี ไม่ยอมปลูกขึ้นเองพบว่าคาร์บอนของเด็กเสริมธุรกิจสูงมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของเด็ก เสริมธุรกิจสูง และคาร์บอนของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอน ของเด็กภาคเหนือ แม้ว่าจะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและการอยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อ
การกระตุ้นของแม่ให้รับประทานอาหารด้วยตนเองดังนี้ : ทำเองทุกครั้ง ทำเอง
บางครั้ง ไม่ยอมทำเอง และไม่ีสภาพการณ์ (แม่ไม่เคยบอกให้ลูกรับประทานอาหาร
ด้วยตนเอง) แยกตามตัวแปรด้านเพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่กระตุ้นให้รับประทานอาหารด้วยตนเอง							
		ทำเองทุกครั้ง		ทำเองบางครั้ง		ไม่ยอมทำเอง		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	25	52.08	20	41.67	2	4.17	1	2.08
	หญิง	29	60.42	16	33.33	2	4.17	1	2.08
ลำดับการเกิด	โต	21	43.75	23	47.92	2	4.17	2	4.17
	รอง	28	58.33	18	37.50	2	4.17	-	-
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	25	52.08	19	39.58	2	4.17	2	4.17
	ต่ำ	26	54.17	15	31.25	-	-	7	14.58
ภาค	เหนือ	26	54.17	15	31.25	1	2.08	6	12.50
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	25	52.08	19	39.58	1	2.08	3	6.25

จากตารางที่ 21 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำเองทุกครั้งเมื่อแม่กระตุ้นในการ
 รับประทานอาหาร มีคาร์บอนสูงที่สุดตั้งแต่ 60.42 - 43.75 รองลงมาคือทำเอง
 บางครั้ง มีคาร์บอนตั้งแต่ 41.67 - 31.25 มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยที่ไม่ยอม
 ทำเองและแม่ไม่เคยบอกให้ลูกรับประทานอาหาร เองมีเพียงร้อยละ 14.58 - 0
 จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ในตัวแปรแต่ละด้านในแต่ละกรณีพบว่าไม่แตก
 ต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีทำเองทุกครั้งพบว่า
 คาร์บอนของเด็กหญิงมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของเด็กชาย คาร์บอนของเด็ก
 คนรอนมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของเด็กคนโต คาร์บอนของเด็กเศรษฐกิจต่ำ
 มีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนของเด็กเศรษฐกิจสูง คาร์บอนของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้ม

จะมากกว่าคาร์บอนของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเมื่อพิจารณาเฉพาะ
 กรณีไม่ยอมทำเองพบว่าคาร์บอนของเด็กเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอน
 ของเด็กเศรษฐกิจต่ำ แมวว่าจะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการกระทำของแม่ให้สามีใช้เสื้อมาด้วยตนเองดังนี้ : ทำเองทุกครั้ง ทำเองบางครั้ง ไม่ยอมทำเอง และไม่ีสภาพการณ์ (แม่ไม่เคยบอกให้ลูกสวมเสื้อมาเองเลย) แยกตามตัวแปรตามเพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่กระตุ้นให้สามีใช้เสื้อมาด้วยตนเอง							
		ทำเองทุกครั้ง		ทำเองบางครั้ง		ไม่ยอมทำเอง		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	7	14.58	18	37.50	8	16.67	15	31.25
	หญิง	10	20.83	18	37.50	10	20.83	10	20.83
ลำดับการเกิด	โต	9	18.75	18	37.50	8	16.67	13	27.08
	รอง	8	16.67	18	37.50	10	20.83	12	25.00
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	8	16.67	21	43.75	11	22.92	8	16.67
	ต่ำ	9	18.75	15	31.25	7	14.58	17	35.42
ภาค	เหนือ	7	14.58	18	37.50	7	14.58	16	33.33
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	10	20.83	18	37.50	11	22.92	9	18.75

จากตารางที่ 22 พบว่าการย่อยของกุ่มตัวอย่างที่ทำเองบางครั้งเมื่อ
 แม่กระตุ้นให้สวมเสื้อผาเอง มีค่าสูงสุดตั้งแต่ 43.75 - 31.25 และกุ่มตัวอย่าง
 ที่แม่ไม่เคยมอบให้สวมเสื้อผาเอง มีการย่อยสูงตั้งแต่ 35.42 - 18.75 รองลง
 มาคือกุ่มตัวอย่างที่ทำเองทุกครั้งและไม่ยอมทำเองมีค่าใกล้เคียงกันทั้งการย่อย
 22.92 - 14.58 จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ในแต่ละตัวแปรแต่ละกรณี
 พบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณี ทำเองทุก
 ครั้ง พบว่า การย่อยของเด็กหญิงมีแนวโน้มจะมากกว่าการย่อยของเด็กชาย การ
 ย่อยของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าการย่อยของลูกคนรอง การย่อยของเด็ก
 เศรษฐกิจต่ำ มีแนวโน้มจะมากกว่าการย่อยของเด็กเศรษฐกิจสูง การย่อยของ
 เด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการย่อยของเด็กภาคเหนือ และ
 เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีไม่ยอมทำเอง พบว่า การย่อยของเด็กหญิงมีแนวโน้มจะมาก
 กว่าการย่อยของเด็กชาย การย่อยของลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าการย่อย
 ของลูกคนโต การย่อยของเด็กเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มจะมากกว่าการย่อยของเด็ก
 เศรษฐกิจต่ำ และการย่อยของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่า
 การย่อยของเด็กภาคเหนือ แม้ว่าจะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการ
 กระตุ้นของแม่ให้ถอดเสื้อผ้าด้วยตนเองดังนี้ : ทำเองทุกครั้ง ทำเองบางครั้ง
 ไม่ยอมทำเอง และไม่ใส่สภาพการณ์ (แม่ไม่เคยบอกให้ลูกถอดเสื้อผ้าเอง) แยก
 ความตัวแปรด้าน เพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่กระตุ้นให้ลูกถอดเสื้อผ้าด้วยตนเอง							
		ทำเองทุกครั้ง		ทำเองบางครั้ง		ไม่ยอมทำเอง		ไม่ใส่สภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	11	22.92	20	41.67	8	16.67	9	18.75
	หญิง	15	31.25	23	47.92	4	8.33	6	12.50
ลำดับการเกิด	โต	14	29.17	20	41.67	6	12.50	8	16.67
	รอง	12	25.00	24	50.00	5	10.42	7	14.58
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	16	33.33	22	45.83	9	18.75**	1	2.08
	ต่ำ	10	20.83	22	45.83	2	4.17	14	29.17
ภาค	เหนือ	16	33.33	21	43.75	3	6.25	8	16.67
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	10	20.83	23	47.92	8	16.67	7	14.58

** $p < .01$ ($\chi^2 = 9.6$)

จากตารางที่ 23 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่แม่กระตุ้นให้ลดเสียงตัวเอง
แล้วอมตัวเองบางครั้ง มีการอวดยะสูงสุด คือตั้งแต่ร้อยละ 50.00 - 41.67 ร้อง
ลงมาคืออมตัวเองทุกครั้งมีการอวดยะตั้งแต่ 33.33 - 20.83 ร้องลงมาคือ โยเยอม
ตัวเองและไม่เคยบอกให้ลูกลดเสียงตัวเองมีการอวดยะใกล้เคียงกันในวงร้อยละ
29.17 - 2.08 จากการทดสอบค่าไคสแควร์พบว่าแม่ของเด็กเสริมธุรกิจทำไข่เค
บอกให้ลูกลดเสียงตัวเองมากกว่าแม่เด็กเสริมธุรกิจสูงที่มีแนวโน้มสำคัญ 0.01
($X^2 = 9.6$) เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณี ทำเองทุกครั้ง พบว่า การอวดยะของเด็ก
หญิงมีแนวโน้มจะมากกว่าการอวดยะของเด็กชาย การอวดยะของลูกคนโตมีแนวโน้มจะ
มากกว่าการอวดยะของลูกคนรอง การอวดยะของเด็กเสริมธุรกิจสูงมีแนวโน้มจะมาก
กว่าการอวดยะของเด็กเสริมธุรกิจต่ำ การอวดยะของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่า
การอวดยะของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีไม่ยอมทำ
เองพบว่า การอวดยะของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าการอวดยะของเด็กหญิง การอ
วดยะของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าการอวดยะของลูกคนรอง การอวดยะของเด็ก
เสริมธุรกิจสูงมีแนวโน้มจะมากกว่าการอวดยะของเด็กเสริมธุรกิจต่ำ และการอวดยะของ
เด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการอวดยะของเด็กภาคเหนือ แต่
เมื่อทดสอบแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการกระทำของแม่ให้ลูกช่วยตนเองในการปัสสาวะดังนี้ : ทำเองทุกครั้ง ทำเองบางครั้ง ไม่ยอมทำและไม่ีสภาพการณ์ (แม่ไม่เคยบอกให้ลูกช่วยตนเองเลย) แยกตามตัวแปรด้าน เพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่กระตุ้นให้ช่วยตนเองในการปัสสาวะ							
		ทำเองทุกครั้ง		ทำเองบางครั้ง		ไม่ยอมทำเอง		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	19	39.58	19	39.58	5	10.42	5	10.42
	หญิง	17	35.42	18	37.50	5	10.42	8	16.67
ลำดับการเกิด	โต	21	43.75	19	39.58	3	6.25	5	10.42
	รอง	15	31.25	18	37.50	7	14.58	8	16.67
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	19	39.58	19	39.58	8	16.67	* 2	4.17
	ต่ำ	17	35.42	18	37.50	2	4.17	11	22.92
ภาค	เหนือ	** 24	50.00	16	33.33	4	8.33	4	8.33
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	12	25.00	19	39.58	9	18.75	8	16.67

**_p < .05 (z = 2.50) ;

*_p < .05 ($\chi^2 = 4.92$)

จากตารางที่ 24 พบว่าค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำเองได้
 ทุกครั้ง และโดยบางครั้งเมื่อแม่กระตุ้นมีค่าสูงตั้งแต่ร้อยละ 50.00 - 25.00 รอง
 ลงมาคือไม่ยอมทำเอง และแม่ไม่เคยบอกให้ลูกช่วยตนเองมีการร้อยละใกล้เคียงกันใน
 ช่วงร้อยละ 22.92 - 2.08 จากการทดสอบค่าสัดส่วนพบว่าค่าสัดส่วนของเด็กภาค
 เหนือที่ปัสสาวะเองได้ทุกครั้งเมื่อแม่กระตุ้นมากกว่าค่าสัดส่วนของเด็กภาคตะวันออก
 เหนียงเหนือที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 (ค่า $Z = 2.50$) และพบว่าแม่กลุ่มสูงไม่
 เคยบอกให้ลูกช่วยตัวเองมากกว่าแม่กลุ่มต่ำ จากการทดสอบค่าไค สแควร์ที่ระดับความ
 มีนัยสำคัญ .05 ($\chi^2 = 4.92$) เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีทำเองทุกครั้งพบว่า การร้อย
 ละเอียดของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละเอียดของเด็กหญิง การร้อยละเอียดของลูกคนโตมี
 แนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละเอียดของลูกคนรอง การร้อยละเอียดของเด็กเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้ม
 จะมากกว่าการร้อยละเอียดของเด็กเศรษฐกิจต่ำ และในกรณีไม่ยอมทำเองพบว่าการร้อย
 ละเอียดของลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละเอียดของลูกคนโต การร้อยละเอียดของเด็กเศรษฐกิจ
 สูงมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละเอียดของเด็กเศรษฐกิจต่ำ และการร้อยละเอียดของเด็ก
 ภาคตะวันออกเหนียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการร้อยละเอียดของเด็กภาคเหนือ แต่เมื่อท
 สอบแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อ
การกระตุ้นของแม่ให้ช่วยตนเองในการอุจจาระ ดังนี้ : ทำเองทุกครั้ง ทำเองบาง
ครั้ง ให้อยอมทำเองและไม่มีส่วนการณ (แม่ไม่เคยบอกให้ลูกช่วยตนเอง) แยกตาม
ตัวแปรตาม เพศ ลำดับการเกิดฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่กระตุ้นให้ช่วยตนเองในการอุจจาระ							
		ทำเองทุกครั้ง		ทำเองบางครั้ง		ให้อยอมทำเอง		ไม่มีส่วนการณ	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	17	35.42	16	33.33	7	14.58	8	16.67
	หญิง	13	27.08	21	43.75	3	6.25	11	22.92
ลำดับการเกิด	โต	14	29.17	22	45.83	5	10.42	7	14.58
	รอง	16	33.33	15	31.25	5	10.42	12	25.00
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	15	31.25	23	47.92	3	6.25	7	14.58
	ต่ำ	16	33.33	14	29.17	6	12.50	12	25.00
ภาค	เหนือ	17	35.42	16	33.33	4	8.33	11	22.92
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	13	27.08	21	43.75	6	12.50	8	16.67

ตารางที่ 25 พบว่าเด็กในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เมื่อแม่กระตุ้นให้ช่วยตนเองในการอุจจาระ จะยอมทำเองทุกครั้ง และทำเองบางครั้ง คือมีค่าร้อยละระหว่าง 47.92 - 27.08 รองลงมาคือ แม่ไม่เลยบอกให้ดูช่วยตนเองตั้งแต่ร้อยละ 25.00 - 16.67 และแม่ที่ไมยอมทำเองตั้งแต่ร้อยละ 14.58 - 6.25 จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ในแต่ละตัวแปร แต่ละกรณีพบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีทำเองทุกครั้งพบว่า ค่าร้อยละของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กหญิง ค่าร้อยละของเด็กคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กคนโต ค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูง ค่าร้อยละของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีไม่ยอมทำเองพบว่า ค่าร้อยละของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กหญิง ค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูง และค่าร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กภาคเหนือแม้ว่าจะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อ
การกระตุ้นของแม่ให้ลูกไปนอนด้วยตนเองดังนี้ : ไปนอนเองทุกครั้ง ไปนอนเองบาง
ครั้ง ไม่ยอมไปนอนเอง และไม่มีสภาพการณ์ (แม่ไม่เคยบอกให้ลูกไปนอนเอง) แยก
ตามตัวแปรด้านเพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่กระตุ้นให้ไปนอนด้วยตนเอง							
		ไปนอนเองทุกครั้ง		ไปนอนเองบางครั้ง		ไม่ยอมไปนอนเอง		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	11	22.92	20	41.67	12	25.00	5	10.42
	หญิง	11	22.92	23	47.92	12	25.00	2	2.17
ลำดับการเกิด	โต	10	20.83	18	37.50	16	33.33	4	8.33
	รอง	11	22.92	21	43.75	13	27.08	3	6.25
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	12	25.00	18	37.50	17	35.42	1	2.08
	ต่ำ	10	20.83	20	41.67	12	25.00	6	12.50
ภาค	เหนือ	12	25.00	20	41.67	9	18.75	7	14.58
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	10	20.83	24	50.00	10	20.83	4	8.33

จากตารางที่ 26 พบว่าเด็กส่วนใหญ่ไปนอนเองเป็นบางครั้งเมื่อแม่กระตุ้น
 คือมีการออดออดตั้งแต่ 50.00 - 37.50 รองลงมาคือไม่ยอมไปนอนเองและไปนอน
 เองทุกครั้ง มีการออดออดใกล้เคียงกันในช่วงร้อยละ 35.42 - 18.75 มีเด็กจำนวน
 น้อยที่แม่ไม่เคยบอกให้ไปนอนเองโดยมีการออดออดตั้งแต่ 14.58 - 0 จากการทดสอบ
 ความแตกต่างระหว่างคู่ในตัวแปรแต่ละด้านในแต่ละกรณีพบว่า ไม่แตกต่างกันที่ระดับ
 ความมีนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีไปนอนเองทุกครั้งพบว่า การออดออด
 ของลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าการออดออดของลูกคนโต การออดออดของเด็กเศรษฐกิจ
 สูงมีแนวโน้มจะมากกว่าการออดออดของเด็กเศรษฐกิจต่ำ การออดออดของเด็กภาคเหนือ
 มีแนวโน้มจะมากกว่าการออดออดของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีไม่
 ยอมไปนอนเองพบว่า การออดออดของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าการออดออดของลูกคนรอง
 การออดออดของเด็กเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มจะมากกว่าการออดออดของเด็กเศรษฐกิจต่ำ
 การออดออดของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการออดออดของเด็กภาค
 เหนือ แม้ว่าจะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนและร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการ
 กระตุ้นของแม่ให้ลงมือด้วยตนเองดังนี้ : ทำเองทุกครั้ง ทำเองบางครั้ง ไม่ยอมทำ
 เอง และไม่ีสภาพการณ์ (แม่ไม่เคยบอกให้ลงมือเอง) แยกตามตัวแปรตาม เพศ
 ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่กระตุ้นให้ลงมือเอง							
		ทำเองทุกครั้ง		ทำเองบางครั้ง		ไม่ยอมทำเอง		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	18	37.50	21	43.75	4	8.33	5	10.42
	หญิง	18	37.50	23	47.92	1	2.08	6	12.50
ลำดับการเกิด	โต	24	50.00	16	33.33	2	4.17	6	12.50
	รอง	22	45.83	18	37.50	3	6.25	5	10.42
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	23	47.92	18	37.50	4	8.33	3	6.25
	ต่ำ	23	47.92	16	33.33	3	6.25	6	12.50
ภาค	เหนือ*	28	58.33	18	37.50	1	2.08	1	2.08
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	18	37.50	23	47.92	4	8.33	3	6.25

*p < .05 (Z = 1.96)

จากตารางที่ 27 พบว่าเด็กส่วนใหญ่เมื่อแม่กระตุ้นให้ล้างมือเองจะยอม
 ล้างมือเองทุกครั้งและบางครั้ง โดดเดี่ยวกันก็มีการรอยละระหว่าง 58.33 - 33.33
 มีเด็กจำนวนน้อยที่ไม่ยอมล้างมือเอง และแม่ไม่เคยบอกให้ล้างมือเอง คือมีการรอยละ
 ตั้งแต่ 12.50 - 2.08 จากการทดสอบค่าสัดส่วนพบว่าค่าสัดส่วนของเด็กภาคเหนือ
 ที่ล้างมือเองทุกครั้งมากกว่าค่าสัดส่วนของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ระดับความมี
 นัยสำคัญ .05 (ค่า $Z = 1.96$) เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีทำเองทุกครั้งพบว่า ค่า
 รอยละของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าการรอยละของลูกคนรอง และเมื่อพิจารณา
 เฉพาะกรณีไม่ยอมทำเองพบว่า การรอยละของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าการรอยละ
 ของเด็กหญิง การรอยละของลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าการรอยละของลูกคนโต
 การรอยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการรอยละของเด็กภาค
 เหนือ แต่เมื่อทดสอบแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการ
 กระตุ้นของแม่ให้เล่นด้วยตนเองตามลำพังดังนี้ : เล่นตามลำพังทุกครั้ง เล่นตามลำพัง
 บางครั้ง ไม่ยอมเล่นตามลำพัง และไม่มีสภาพการณ์ (แม่ไม่เคยบอกให้ลูกเล่นตาม
 ลำพังเลย) แยกตามตัวแปรด้านเพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่กระตุ้นให้เล่นตามลำพัง							
		เล่นตามลำพัง ทุกครั้ง		เล่นตามลำพัง บางครั้ง		ไม่ยอมเล่น ตามลำพัง		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์ เซ็นต์	จำนวน	เปอร์ เซ็นต์	จำนวน	เปอร์ เซ็นต์	จำนวน	เปอร์ เซ็นต์
เพศ	ชาย	22	43.75	23	47.92	2	4.17	2	4.17
	หญิง	24	50.00	19	39.58	2	4.17	3	6.25
ลำดับ การเกิด	โต	23	47.92	20	41.67	-	-	5	10.42
	รอง	22	45.83	22	45.83	1	2.08	3	6.25
ฐานะ เศรษฐกิจ	สูง	18	37.50	20	41.67	2	4.17	8	16.67
	ต่ำ	27	56.25	16	33.33	1	2.08	4	8.33
ภาค	เหนือ	25	52.08	19	39.58	1	2.08	3	6.25
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	18	37.50	26	54.17	2	4.17	2	4.17

ตารางที่ 28 พบว่าเด็กส่วนใหญ่เมื่อแม่กระตุ้นให้เล่นตามลำพังจะยอมเล่นตามลำพังทุกครั้ง และบางครั้งก็ใกล้เคียงกันคือมีการอยุ่ระหว่าง 56.25 - 33.33 มีเด็กจำนวนน้อยที่ไม่ยอมเล่นตามลำพังและที่แม่ไม่เคยบอกให้เล่นตามลำพังก็มีการอยุ่ระหว่าง 16.67 - 0 เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีเล่นตามลำพังทุกครั้งพบว่า การอยุ่ของเด็กที่มีแนวโน้มจะมากกว่าการอยุ่ของเด็กชาย การอยุ่ของเด็กคนโตที่มีแนวโน้มจะมากกว่าการอยุ่ของเด็กคนรอง การอยุ่ของเด็กเสริมธุรกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าการอยุ่ของเด็กเสริมธุรกิจสูง การอยุ่ของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการอยุ่ของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่เมื่อทดสอบแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการ
 คุหรือลงโทษของแม่ในด้านการเคลื่อนไหวดังนี้ : เชื้อพันทุกครั้ง เชื้อพันบางครั้ง
 ไม่เชื้อพันเลย และไม่มีสภาพการณ์ (แม่ไม่เคยคุหรือลงโทษเลย) แยกตามตัวแปร
 เพศ ลำดับการเกิดฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่คุหรือลงโทษในการเคลื่อนไหว							
		เชื้อพันทุกครั้ง		เชื้อพันบางครั้ง		ไม่เชื้อพันเลย		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	15	31.25	27	56.25	6	12.50	-	-
	หญิง	20	41.67	21	43.75	6	12.50	1	2.08
ลำดับการเกิด	โต	15	31.25	25	52.08	7	14.58	1	2.08
	รอง	20	41.67	23	47.92	5	10.42	-	-
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	16	33.33	25	52.08	6	12.50	1	2.08
	ต่ำ	19	39.58	23	47.92	6	12.50	-	-
ภาค	เหนือ	24	50.00	16	33.33	7	14.58	1	2.08
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	21	43.75	12	25.00	5	10.42	-	-

จากตารางที่ 29 พบว่าเด็กส่วนใหญ่เมื่อถูกดูหรือลงโทษจะเชื่อฟังทุกครั้ง และเชื่อฟังบางครั้ง คือมีการอดละใกล้เคียงกันในช่วงร้อยละ 56.25 - 25.00 มีเด็กจำนวนน้อยที่ไม่เชื่อฟังแม้ในการเคลื่อนไหวคือมีการอดละตั้งแต่ 14.58 - 10.42 และเด็กที่แม่ไม่เคยดูหรือลงโทษในด้านการเคลื่อนไหวมีน้อยมากเพียงร้อยละ 2.08 - 0 เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีเชื่อฟังทุกครั้งพบว่าการอดละของเด็กที่มีแนวโน้มจะมากกว่าการอดละของเด็กชาย การอดละของลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าการอดละของลูกคนโต การอดละของเด็กเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าการอดละของเด็กเศรษฐกิจสูง การอดละของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการอดละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีไม่เชื่อฟังเลยพบว่า การอดละของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าการอดละของลูกคนรอง และการอดละของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการอดละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่เมื่อทดสอบแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการ
 ดูหรือลงโทษของแม่ในการรับประทานอาหารดังนี้ : เชื้อขังทุกครั้ง เชื้อขังบางครั้ง
 ไม่เชื้อขังเลย และไม่ีสภาพการณ (แม่ไม่เคยดูหรือลงโทษเลย) แยกตามตัวแปร
 ด้านเพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมของเด็กที่แสดงออกเมื่อแม่ดูหรือลงโทษในการรับประทานอาหาร							
		เชื้อขังทุกครั้ง		เชื้อขังบางครั้ง		ไม่เชื้อขังเลย		ไม่มีสภาพการณ	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	16	33.33	22	45.83	7	14.58	3	6.25
	หญิง	18	37.50	16	33.33	8	16.67	6	12.50
ลำดับการเกิด	โต	16	33.33	19	39.58	10	20.83	3	6.25
	รอง	18	37.50	19	39.58	5	10.42	6	12.50
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	15	31.25	20	41.67	8	16.67	5	10.42
	ต่ำ	19	39.58	18	37.50	7	14.58	4	8.33
ภาค	เหนือ	10	20.83	22	45.83	7	14.58	* 9	18.75
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	14	29.17	26	54.17	7	14.58	1	2.08

* $p < .05$ ($X^2 = 4.0$)

จากตารางที่ 30 พบว่าเมื่อแม่หรือลงโทษในการรับประทานอาหาร เด็ก
 ส่วนใหญ่จะเลือกเป็นบางครั้ง มากที่สุดคือมีคาร์บอนไฮเดรตตั้งแต่ 54.17 - 33.33
 รอดลงมากคือยอมเลือกทั้งทุกครั้งร้อยละ 39.58 - 20.83 มีเด็กจำนวนน้อยที่ไม่เลือก
 หนึ่งเลย และแม่ไม่เคยหรือลงโทษเลย คือมีคาร์บอนไฮเดรตตั้งแต่ 18.75 - 0 จากการ
 ทดสอบค่าไคสแควร์พบว่าเด็กภาคเหนือไม่เคยถูกแม่หรือลงโทษในการรับประทานอาหาร-
 อาหารมากกว่าเด็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ระดับ .05 ($\chi^2 = 4.9$) เมื่อ
 พิจารณาเฉพาะกรณีเลือกทั้งทุกครั้งพบว่าคาร์บอนไฮเดรตของเด็กหญิงมีแนวโน้มจะมากกว่าค่า
 ร้อยละของเด็กชาย คาร์บอนไฮเดรตของลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนไฮเดรตของลูก
 คนโต คาร์บอนไฮเดรตของเด็กเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนไฮเดรตของเด็กเศรษฐกิจ-
 สูง คาร์บอนไฮเดรตของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนไฮเดรตของ
 เด็กภาคเหนือ และเมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีไม่เลือกหนึ่งเลยพบว่าคาร์บอนไฮเดรตของเด็กหญิง
 มีแนวโน้มจะมากกว่าคาร์บอนไฮเดรตของเด็กชาย คาร์บอนไฮเดรตของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมาก
 กว่าคาร์บอนไฮเดรตของลูกคนรอง และคาร์บอนไฮเดรตของเด็กเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มจะมากกว่า
 คาร์บอนไฮเดรตของเด็กเศรษฐกิจต่ำ แต่เมื่อทดสอบแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการ
 คุกหรือลงโทษของแม่ในการสวมใส่เสื้อผ้ากึ่งนี้ : เชื้อฟุ้งทุกครั้ง เชื้อฟุ้งบางครั้ง
 ไม่เชื้อฟุ้งเลยและไม่มีสภาพการณ์ (แม่ไม่เคยคุกหรือลงโทษเลย) แยกตามตัวแปรด้าน
 เพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่คุกหรือลงโทษในการสวมใส่เสื้อผ้า							
		เชื้อฟุ้งทุกครั้ง		เชื้อฟุ้งบางครั้ง		ไม่เชื้อฟุ้งเลย		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	14	29.17	24	50.00	5	10.42	5	10.42
	หญิง	20	41.67	19	39.58	4	8.33	5	10.42
ลำดับการเกิด	โต	15	31.25	24	50.00	5	10.42	4	8.33
	รอง	19	39.58	20	41.67	4	8.33	5	10.42
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	14	29.17	25	52.08	4	8.33	5	10.42
	ต่ำ	20	41.67	18	37.50	5	10.42	5	10.42
ภาค	เหนือ	16	33.33	19	39.58	4	8.33	*9	18.75
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	18	37.50	24	50.00	5	10.42	1	2.08

$$*p < .05 \left(\chi^2 = 4.9 \right)$$

จากตารางที่ 31 พบว่าเมื่อแม่คูดหรือลงโทษในการสวมเสื้อเด็กส่วน
 ใหญ่จะเชื่อฟังเป็นบางครั้งตั้งแต่ร้อยละ 52.08 - 37.50 รองลงมาคือเชื่อฟังทุก
 ครั้ง ตั้งแต่ร้อยละ 41.67 - 29.17 มีเด็กจำนวนน้อยที่ไม่เชื่อฟังเลย และแม่ไม่
 เคยคูดหรือลงโทษเลย คือมีค่าร้อยละตั้งแต่ 18.75 - 2.08 จากการทดสอบค่า
 ไทสแควร์พบว่าแม่เด็กภาคเหนือไม่เคยคูดหรือลงโทษลูกมากกว่าแม่เด็กในภาคตะวันออกเฉียง
 เหนือที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ($\chi^2 = 4.9$) เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีเชื่อ
 ฟังทุกครั้งพบว่าค่าร้อยละของเด็กที่มีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กชาย ค่า
 ร้อยละของเด็กคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กคนโต ค่าร้อยละของเด็ก
 เศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูง ค่าร้อยละของเด็ก
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กภาคเหนือ แต่เมื่อ
 ทดสอบแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนและการลดลงของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการ
 คุหรือลงโทษของแม่ในการลดเสื่อยาค้างนี้ : เชื้อทั้งทุกครั้ง เชื้อทั้งบางครั้ง ไม่เชื้อ
 ทั่งเลย และไม่มีสภาพการณ์ (แม่ไม่เคยคุหรือลงโทษเลย) แยกตามตัวแปรตามเพศ
 ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่คุหรือลงโทษในการลดเสื่อยาค้าง							
		เชื้อทั้งทุกครั้ง		เชื้อทั้งบางครั้ง		ไม่เชื้อทั้งเลย		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	12	25.00	25	52.08	5	10.42	6	12.50
	หญิง	16	33.33	26	54.17	2	4.17	4	8.33
ลำดับการเกิด	โต	11	22.92	29	60.42	4	8.33	4	8.33
	รอง	17	35.42	22	45.83	3	6.25	6	12.50
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	12	25.00	27	56.25	5	10.42	4	8.33
	ต่ำ	16	33.33	24	50.00	2	4.17	6	12.50
ภาค	เหนือ	14	29.17	22	45.83	2	4.17	** 10	20.83
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	14	29.17	29	60.42	5	10.42	-	-

** $p < .01$ ($\chi^2 = 8.10$)

จากตารางที่ 32 พบว่าเมื่อแม่ดูหรือลงโทษในการถอดเสื้อผ้าเด็กส่วน
 ใหญ่จะเชื่อฟังเป็นบางครั้งคือมีค่าร้อยละตั้งแต่ 60.42 - 45.83 รองลงมาคือเชื่อ
 ฟังทุกครั้งร้อยละ 35.42 - 22.92 มีเด็กจำนวนน้อยที่ไม่เชื่อฟังเลยและไม่เคยถูก
 แม่ดูหรือลงโทษเลย มีค่าร้อยละตั้งแต่ 20.83 - 0 จากการทดสอบค่าไคสแควร์
 พบว่าแม่เด็กภาคเหนือไม่เคยดูหรือลงโทษลูกมากกว่าแม่เด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ $.01$ ($X^2 = 8.10$) เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีไม่เชื่อฟังทุกครั้ง
 พบว่าค่าร้อยละของเด็กหญิงมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กชาย ค่าร้อยละของ
 ลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของลูกคนโต ค่าร้อยละของเด็กเสริมธุรกิจต่ำ
 มีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กเสริมธุรกิจสูง และเมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีไม่เชื่อ
 ฟังเลยพบว่าค่าร้อยละของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กหญิง ค่า
 ร้อยละของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของลูกคนรอง ค่าร้อยละของเด็ก
 เสริมธุรกิจสูงมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กเสริมธุรกิจต่ำ และค่าร้อยละของ
 เด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กภาคเหนือ แต่เมื่อ
 ทดสอบแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการ
 กุหรือลงโทษของแม่ในการมีสถานะดังนี้ : เชื่อฟังทุกครั้ง เชื่อฟังบางครั้ง ไม่เชื่อ
 ฟังเลยและไม่สภภาพการณ (แม่ไม่เคยคุหรือลงโทษเลย) แยกตามตัวแปรด้านเพศ
 ลำดับการเกิดฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่คุหรือลงโทษในการมีสถานะ							
		เชื่อฟังทุกครั้ง		เชื่อฟังบางครั้ง		ไม่เชื่อฟังเลย		ไม่มีสภภาพการณ	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	19	39.58	21	43.75	2	4.17	6	12.50
	หญิง	12	25.00	22	45.83	2	4.17	12	25.00
ลำดับการเกิด	โต	16	33.33	23	47.92	1	2.08	8	16.67
	รอง	15	31.25	20	41.67	3	6.25	10	20.83
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	13	27.08	27	56.25	3	6.25	5	10.42
	ต่ำ	10	20.83	24	50.00	4	8.33	10	20.83
ภาค	เหนือ	18	37.50	18	37.50	-	-	12	25.00
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	13	27.08	25	52.08	4	8.33	6	12.50

จากตารางที่ 33 พบว่าเมื่อแม่หรือลงโทษในการมีสถานะเด็กส่วนใหญ่
 จะเชื่อฟังเป็นบางครั้งคือมีค่าร้อยละ 56.25 - 37.50 รองลงมาคือเชื่อฟังทุกครั้ง
 ร้อยละ 39.58 - 25.00 รองลงมาคือไม่เคยถูกแม่หรือลงโทษเลยร้อยละ 25.00
 - 12.50 มีเด็กจำนวนน้อยมากที่ไม่เชื่อฟังเลย คือตั้งแต่ร้อยละ 8.33 - 0 จาก
 การทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ในตัวแปรแต่ละด้านในแต่ละกรณีพบว่าไม่แตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญระดับ .05 เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีเชื่อฟังทุกครั้งพบว่าค่าร้อยละ
 ของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กหญิง ค่าร้อยละของลูกคนโตมีแนวโน้ม
 จะมากกว่าค่าร้อยละของลูกคนรอง ค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มจะ
 มากกว่าค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำ ค่าร้อยละของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมาก
 กว่าค่าร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีแม่ไม่
 เคยหรือลงโทษเลยพบว่า ค่าร้อยละของเด็กหญิงมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของ
 เด็กชาย ค่าร้อยละของลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของลูกคนโต ค่าร้อยละ
 ของเด็กเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูง และค่า
 ร้อยละของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียง-
 เหนือ แต่เมื่อทดสอบแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการ
 ดูหรือลงโทษในการดูจวาระดังนี้ : เชื่อฟังทุกครั้ง เชื่อฟังบางครั้ง ไม่เชื่อฟังเลย
 และไม่มีสภาพการณ์ (แม้ไม่เคยดูหรือลงโทษเลย) แยกตามตัวแปรด้าน เพศ ลำดับ
 การเกิดฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่ดูหรือลงโทษในการดูจวาระ							
		เชื่อฟังทุกครั้ง		เชื่อฟังบางครั้ง		ไม่เชื่อฟังเลย		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	17	35.42	21	43.75	2	4.17	8	16.67
	หญิง	17	35.42	17	35.42	1	2.08	13	27.08
ลำดับ การเกิด	โต	18	37.50	21	43.75	2	4.17	7	14.58
	รอง	16	33.33	19	39.58	1	2.08	12	25.00
ฐานะ เศรษฐกิจ	สูง	16	33.33	23	47.92	2	4.17	7	14.58
	ต่ำ	18	37.50	15	31.25	1	2.08	14	29.17
ภาค	เหนือ	19	39.58	15	31.25	1	2.08	13	27.08
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	15	31.25	23	47.92	2	4.17	8	16.67

จากตารางที่ 34 พบว่าเมื่อแม่หรือลงโทษในการอุจจาระเด็กส่วนใหญ่
 จะยอมเชื่อฟังเป็นบางครั้งและทุกครั้งคือมีค่าร้อยละตั้งแต่ 47.92 - 31.25 รอง
 ลงมาคือแม่ไม่เคยหรือลงโทษเลยมีค่าร้อยละ 27.08 - 14.58 มีเด็กจำนวนน้อย
 มากที่ไม่เชื่อฟังเลยเพียงร้อยละ 4.17 - 2.08 จากการทดสอบความแตกต่าง
 ระหว่างคู่ในแต่ละตัวแปรแต่ละกรณี พบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05
 เมื่อพิจารณาเฉพาะในกรณีที่แม่ไม่เคยหรือลงโทษเลยพบว่า ค่าร้อยละของเด็กหญิง
 มีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กชาย ค่าร้อยละของลูกคนรองมีแนวโน้มจะ
 มากกว่าค่าร้อยละของลูกคนโต ค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่า
 ค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูง และค่าร้อยละของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่า
 ค่าร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แม้ว่าจะไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการดูหรือลงโทษของแม่ในการนอนดังนี้ : เชื่อฟังทุกครั้ง เชื่อฟังบางครั้ง ไม่เชื่อฟังเลย และไม่มีสภาพการณ์ (แม่ไม่เคยดูหรือลงโทษเลย) แยกตามตัวแปรด้านเพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกต่อการดูหรือลงโทษของแม่ในการนอน							
		เชื่อฟังทุกครั้ง		เชื่อฟังบางครั้ง		ไม่เชื่อฟังเลย		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	17	35.42	17	35.42	6	12.50	8	16.67
	หญิง	20	41.67	19	39.58	3	6.25	6	12.50
ลำดับการเกิด	โต	17	35.42	18	37.50	6	12.50	7	14.58
	รอง	20	41.67	18	37.50	3	6.25	7	14.58
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	20	41.67	19	39.58	4	8.33	5	10.42
	ต่ำ	17	35.42	17	35.42	5	10.42	9	18.75
ภาค	เหนือ	10	20.83	23	47.92	2	4.17	** 13	27.08
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	15	31.25	27	56.25	5	10.42	1	2.08

** $p < .01$ ($\chi^2 = 8.64$)

จากตารางที่ 35 พบว่าเมื่อแม่คูดหรือลงโทษในการนอนเด็กส่วนใหญ่จะเชื่อฟังบางครั้งและเชื่อฟังทุกครั้ง คือมีการอดละตั้งแต่ 56.25 - 20.83 มีเด็กจำนวนน้อยที่ไม่เชื่อฟัง และไม่เคยถูกแม่คูดหรือลงโทษเลย คือมีการอดละตั้งแต่ 27.08 - 2.08 จากการทดสอบค่าไคสแควร์พบว่า แม่เด็กภาคเหนือไม่เคยคูดหรือลงโทษลูกมากกว่าแม่เด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ระดับความมีนัยสำคัญ $.01$ ($X^2 = 8.64$) เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีเชื่อฟังทุกครั้งพบว่า การอดละของเด็กหญิงมีแนวโน้มจะมากกว่าการอดละของเด็กชาย การอดละของลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าการอดละของลูกคนโต การอดละของเด็กเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มจะมากกว่าการอดละของเด็กเศรษฐกิจต่ำ การอดละของเด็กภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าการอดละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีที่แม่ไม่เคยคูดหรือลงโทษเลยพบว่า การอดละของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่าการอดละของเด็กหญิง การอดละของเด็กเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะสูงกว่าการอดละของเด็กเศรษฐกิจสูง แต่เมื่อทดสอบแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการ
 ดูหรือลงโทษของแม่ในการล้างมือดังนี้ : เช็ดแห้งทุกครั้ง เช็ดแห้งเป็นบางครั้ง ไม่
 เช็ดแห้งเลย และไม่มีสภาพการณ (แม่ไม่เคยดูหรือลงโทษเลย) แยกตามตัวแปรด้าน
 เพศ ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่ดูหรือลงโทษ ในการล้างมือ							
		เช็ดแห้งทุกครั้ง		เช็ดแห้งบางครั้ง		ไม่เช็ดแห้งเลย		ไม่มีสภาพการณ	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	13	27.08	26	54.17	6	12.50	3	6.25
	หญิง	18	37.50	23	47.92	4	8.33	3	6.25
ลำดับการเกิด	โต	14	29.17	24	50.00	6	12.50	4	8.33
	รอง	17	35.42	25	52.08	4	8.33	2	4.17
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	17	35.42	23	47.92	6	12.50	2	4.17
	ต่ำ	14	29.17	26	54.17	4	8.33	4	8.33
ภาค	เหนือ	13	27.08	26	54.17	4	8.33	5	10.42
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	11	22.92	30	62.50	6	12.50	1	2.08

จากตารางที่ 36 พบว่าเมื่อแม่หรือลงโทษในการล้างมือ เด็กส่วนใหญ่
 จะเช็ดแห้งเป็นบางครั้งคือมีค่าร้อยละตั้งแต่ 62.50 - 47.92 รองลงมาคือเด็กที่
 เช็ดแห้งทุกครั้งมีค่าร้อยละตั้งแต่ 37.50 - 22.92 รองลงมาคือไม่เช็ดแห้งเลยมีค่า
 ร้อยละตั้งแต่ 12.50 - 8.33 และเด็กที่ไม่เคยถูกแม่หรือลงโทษเลยมีร้อยละ
 10.42 - 2.08 จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ในตัวแปรแต่ละด้านแต่ละ
 กรณีพบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีเช็ดแห้ง
 ทุกครั้งพบว่า ค่าร้อยละของเด็กหญิงมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กชาย ค่า
 ร้อยละของลูกคนรองมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของลูกคนโต ค่าร้อยละของเด็ก
 เศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูง ค่าร้อยละของเด็ก
 ภาคเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเมื่อ
 พิจารณาเฉพาะกรณีไม่เช็ดแห้งเลยพบว่าค่าร้อยละของเด็กชายมีแนวโน้มจะมากกว่า
 ค่าร้อยละของเด็กหญิง ค่าร้อยละของลูกคนโตมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของลูก
 คนรอง ค่าร้อยละของเด็กเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กเศรษฐ-
 กิจต่ำ และค่าร้อยละของเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแนวโน้มจะมากกว่าค่าร้อยละ
 ของเด็กภาคเหนือ แม้ว่าจะไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนและการร้อยละของเด็กที่แสดงพฤติกรรมต่อการ
ดูหรือลงโทษของแม่ในการ เล่นดังนี้ : เชื่อฟังทุกครั้ง เชื่อฟังบางครั้ง ไม่เชื่อฟัง
เลย และไม่ีสภาพการณ์ (แม่ไม่เคยดูหรือลงโทษเลย) แยกตามตัวแปรด้านเพศ
ลำดับการเกิด ฐานะเศรษฐกิจ และภาค

ตัวแปร		พฤติกรรมที่เด็กแสดงออกเมื่อแม่ดูหรือลงโทษในการเล่น							
		เชื่อฟังทุกครั้ง		เชื่อฟังบางครั้ง		ไม่เชื่อฟังเลย		ไม่มีสภาพการณ์	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
เพศ	ชาย	17	35.42	17	35.42	10	20.83	4	8.33
	หญิง	18	37.50	16	33.33	7	14.58	7	14.58
ลำดับการเกิด	โต	17	35.42	18	37.50	9	18.75	4	8.33
	รอง	18	37.50	19	39.58	4	8.33	4	14.58
ฐานะเศรษฐกิจ	สูง	15	31.25	23	47.92	6	12.50	4	8.33
	ต่ำ	14	29.17	20	41.67	7	14.58	7	14.58
ภาค	เหนือ	17	35.42	16	33.33	4	8.33	** 11	29.92
	ตะวันออกเฉียงเหนือ	18	37.50	21	43.75	9	18.75	-	-

$$** p < .01 \quad (Z = 9.1)$$

ตารางที่ 37 พบว่าเมื่อแม่หรือลงโทษในการเล่น เด็กส่วนใหญ่จะยอม
 เชื้ออึ่งบ้างครั้งและทุกครั้งคือมีค่าร้อยละตั้งแต่ 47.92 - 31.25 มีเด็กเป็นส่วนน้อย
 ที่ไม่เชื้ออึ่งเลย และไม่เคยถูกแม่หรือลงโทษเลย และมีค่าร้อยละตั้งแต่ 25.92 -
 8.33 จากการทดสอบค่าไคสแควร์พบว่า เด็กภาคเหนือที่ไม่เคยถูกแม่หรือลงโทษ
 มีมากกว่าเด็กภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ($\chi^2 = 9.1$)
 เมื่อพิจารณาเฉพาะกรณีที่ไม่เคยถูหรือลงโทษเลยพบว่าค่าร้อยละของเด็กที่มีแนว
 ไน้มจะมากกว่าค่าร้อยละของเด็กชาย ค่าร้อยละของลูกคนโตที่มีแนวไนมจะมากกว่า
 ค่าร้อยละของลูกคนรอง ค่าร้อยละของเด็กเศรษฐิกิจต่ำมีแนวไนมจะมากกว่าค่าร้อย
 ละของเด็กเศรษฐิกิจสูง แต่เมื่อทดสอบแล้วพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ